

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 14 december 2016

1081/2016

Lag

om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 6 kap. 3 a, 3 b och 3 e §, sådana de lyder, 6 kap. 3 a och 3 e § i lag 1049/2013 samt 3 b § i lagarna 1188/2009 och 918/2012, och
ändras 3 kap. 3 § 4 mom., 5 kap. 13 § 1 mom., 6 kap. 2, 3, 7 och 11 § samt 7 kap. 10 § 1 mom.,
av dem 5 kap. 13 § 1 mom., 6 kap. 3 § och 7 kap. 10 § 1 mom. sådana de lyder i lag 1049/2013, 6 kap. 2 § sådan den lyder i lag 1048/2014, 6 kap. 7 § sådan den lyder i lag 361/2010 samt 6 kap. 11 § sådan den lyder i lagarna 1252/2006, 313/2010, 1049/2013 och 883/2015, som följer:

3 kap.

Allmänna begränsningar för erhållande av förmåner

3 §

Arbetsoförmåga

— — — — —

En sådan mottagare av en arbetslöshetsförmån som blivit arbetsoförmögen och som på grund av begränsningen i 8 kap. 7 § 1 mom. i sjukförsäkringslagen (*självrisk*) inte får dagpenning eller någon annan motsvarande lagstadgad ersättning eller lön för sjukdomstiden av arbetsgivaren, har oberoende av sin arbetsoförmåga och trots vad som i 2 kap. i denna lag föreskrivs om sökande av arbete, rätt till arbetslöshetsförmåner.

5 kap.

Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning

13 §

Självrisktid

Arbetslöshetsdagpenning betalas ut efter det att en person har varit arbetslös arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån en tid som motsvarar sammanlagt sju fulla arbetsdagar under högst åtta på varandra följande kalenderveckor. Självrisktiden föreläggs en gång per maximal utbetalningstid för arbetslöshetsdagpenning enligt 6 kap. 7 §.

— — — — —

Arbetslöshetsdagpenningens belopp och varaktighet

2 §

Den inkomstrelaterade dagpenningens förtjänstdel och förhöjda förtjänstdel

Förtjänstdelen utgör 45 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen. När lönen per månad är större än 95 gånger grunddelen, är förtjänstdelen i fråga om den del av dagslönen som överskrider denna gräns 20 procent. Beloppet av den inkomstrelaterade dagpenningen med barnförhöjning är högst 90 procent av den dagslön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, dock minst lika stort som grunddelen med eventuell barnförhöjning.

Den förhöjda förtjänstdelen utgör 55 procent av skillnaden mellan dagslönen och grunddelen. När lönen per månad är större än 95 gånger grunddelen, är förtjänstdelen i fråga om den del av dagslönen som överskrider denna gräns 25 procent. Beloppet av den inkomstrelaterade dagpenningen med barnförhöjning är då högst lika stort som den dagslön som ligger till grund för den inkomstrelaterade dagpenningen, dock minst lika stort som grunddelen med eventuell barnförhöjning och förhöjningsdel.

Vid omvandling av den per månad beräknade lönen till dagslön eller tvärtom anses månaden omfatta 21,5 arbetsdagar.

3 §

Betalning av förhöjningsdel och förhöjd förtjänstdel under tiden för sysselsättningsfrämjade service

Förhöjningsdelen och förhöjd förtjänstdel betalas under tiden för sysselsättningsfrämjande service som överenskommits i en sysselsättningsplan eller i en plan som ersätter en sysselsättningsplan. Förhöjningsdelen och förhöjd förtjänstdel betalas också för tiden mellan sådana serviceåtgärder som överenskommits i en sysselsättningsplan eller i en plan som ersätter en sysselsättningsplan, om denna tid är högst sju kalenderdagar.

Förhöjningsdelen och förhöjd förtjänstdel betalas för sammanlagt högst 200 dagar under tiden för sysselsättningsfrämjande service. Förhöjningsdelen och den förhöjda förtjänstdelen börjar betalas från början när arbetssökanden på nytt har uppfyllt arbetsvillkoret för löntagare eller företagare.

7 §

Dagpenningens periodens maximitid

Grunddagpenning och inkomstrelaterad dagpenning betalas för sammanlagt högst

- 1) 300 arbetslöshetsdagar till en person som efter att ha fyllt 17 år har varit i arbete sammanlagt högst tre år innan rätten till arbetslöshetsdagpenning började,
- 2) 400 arbetslöshetsdagar till en person som efter att ha fyllt 17 år har varit i arbete sammanlagt över tre år innan rätten till arbetslöshetsdagpenning började,
- 3) 500 arbetslöshetsdagar till en person vars arbetsvillkor har uppfyllts efter det att personen har fyllt 58 år och som, när arbetsvillkoret uppfylls, under de senaste 20 åren har minst fem år sådan tid i arbete som avses i 11 §.

I maximitiden inräknas också sådana arbetslöshetsdagar för vilka en person har fått en arbetslöshetsförmån i en sådan stat som tillämpar förordningen om social trygghet eller grundförordningen eller med vilken Finland har ingått en överenskommelse om utkomstskydd för arbetslösa.

När maximitiden enligt 1 mom. beräknas ska det belopp som har betalats i jämkad arbetslöshetsdagpenning beaktas omvandlat till fulla arbetslöshetsdagpenningdagar.

11 §

Beräkning av tid i arbete

Tiden i arbete enligt 7 § 1 mom. 3 punkten och 9 § beräknas på grundval av de inkomster som omfattas av de arbetspensionslagar som avses i 3 § i lagen om pension för arbetstagare (395/2006).

Antalet arbetade månader fås genom att inkomsten under respektive kalenderår divideras med talet 510. Kvoten för ett kalenderår avrundas nedåt till närmaste hela tal, som kan vara högst 12. Kvoterna för de olika åren räknas samman.

7 kap.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

10 §

Självrisktid

Arbetsmarknadsstöd betalas efter det att en person har varit arbetslös arbetssökande vid arbets- och näringsbyrån en tid som motsvarar sammanlagt sju hela arbetsdagar under högst åtta på varandra följande kalenderveckor.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

Om självrisktiden löper när denna lag träder i kraft, tillämpas 5 kap. 13 § 1 mom. och 7 kap. 10 § 1 mom. i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag.

På en förmån som betalas ut för tiden före ikraftträdandet av denna lag tillämpas 6 kap. 2 § i den lydelse den hade vid ikraftträdandet av denna lag.

På en sådan mottagare av inkomstrelaterad dagpenning vars rätt till arbetslöshetsdagpenning har börjat före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas till och med den 31 december 2018 bestämmelserna i 6 kap. 3 § 1 mom. i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag.

På en arbetssökande vars anställningsförhållande har upphört före ikraftträdandet av denna lag, tillämpas till och med den 30 juni 2017 bestämmelserna i 6 kap. 3 a och 3 e § i den lydelse de hade vid ikraftträdandet av denna lag.

På arbetssökande vars dagpenningsperiods maximitid löper när denna lag träder i kraft tillämpas 6 kap. 7 § i den lydelse den hade vid ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors den 9 december 2016

Republikens President

Sauli Niinistö

Social- och hälsovårdsminister Pirkko Mattila